

Nr 262.

Av fru **Boman**, om allmänt barnbidrag till barn, som vistas å nomadskolorna.

I lagen om allmänna barnbidrag av den 26 juli 1947 § 6 föreskrives att allmänt barnbidrag icke utgår för kvartal vid vars ingång kostnaderna för barns vård på anstalt eller för kost och logi för barnet helt bestridas av statsmedel.

I likalydande motioner, I: 15 och II: 13, vid 1949 års riksdag framhölls, att denna begränsning i rätten till allmänna barnbidrag ställt föräldrarna till barn i nomadskolor, vid vilka kostnaderna helt bestridas av statsmedel, i ett vida ogynnsammare läge än föräldrarna till barn, som under sin skoltid erhålla inackordering i skolhem, på arbetsstugor eller i enskilda hem på det allmännas bekostnad, varvid staten svarar för 80 % av kostnaderna. Motionärerna hemställde om en sådan ändring av lagen, att dessa bägge kategorier bleve jämställda i fråga om åtnjutande av allmänna barnbidrag.

Vederbörande utskott fann att åtgärder borde vidtagas för att åstadkomma jämlikhet beträffande rätten till allmänt barnbidrag för ifrågavarande kategorier barn.

Då någon ändring i denna fråga icke kommit till stånd eller syntes inom en snar framtid komma till stånd, hemställdes vid 1950 års riksdag i två likalydande motioner (I: 33 och II: 35) om en snabbutredning och en sådan ändring av lagen om allmänna barnbidrag att även föräldrar till på nomadskolhem intagna barn måtte komma i åtnjutande av fullt barnbidrag.

Liksom tidigare framhöll utskottet, att åtgärder borde vidtagas för att åstadkomma jämlikhet beträffande rätten till allmänt barnbidrag mellan barn, som inackorderats vid nomadskola, samt barn, som eljest inackorderats för obligatorisk skolgång. Utskottet hade förväntat en ändring av berörda förhållanden inom en nära framtid. Utskottet underströk angelägenheten av att den sakkunnigutredning, som Kungl. Maj:t tillsatt för att pröva de å av det allmänna understödda anstalter intagnas rätt till sociala förmåner, bedreve sitt arbete så skyndsamt som möjligt.

Något förslag till ändring av berörda orättvisa förhållande har ännu icke framlagts för riksdagen, och ett starkt missnöje har skapats bland lapparna.

Inom Norrbottens län ha bestämmelserna tillämpats olika. Så t. ex. har barnavårdsnämnden i Arjeplogs socken enhälligt ansett, att nomadskolorna skulle jämställas med skolhem och arbetsstugor, och således låtit barn-

bidrag utgå även till vid nomadskolorna intagna barn. Denna mänskliga men tyvärr felaktiga tillämpning av lagen har ådragit Arjeplogs kommun skyldighet att skyndsamt verkställa återbetalning till statsverket av under åren 1948—1950 utbetalade allmänna barnbidrag för vid nomadskolhemmet inskrivna barn.

Även om barnen av statsmedel erhålla fri kost och logi under den tid de för fullgörande av sin skolplikt måste vistas utom hemmet, bekosta föräldrarna den icke oansenliga utrustning med kläder, de måste medföra för så lång vistelse utom hemmet. Därtill kommer att de allmänna barnbidragen väl icke enbart äro avsedda för omedelbar konsumtion utan även äro avsedda att möjliggöra besparingar för barnens vidare utbildning. Den orätt föräldrar till barn å nomadskolhem i jämförelse med föräldrar till barn å andra skolhem nu under flera år lidit, anse vi utgöra ett särskilt motiv för att en sådan ändring av lagen om allmänna barnbidrag omedelbart vidtages att dessa komma i åtnjutande av barnbidrag under hela året.

Med stöd av vad ovan anförts vill jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring av lagen om allmänna barnbidrag av den 26 juli 1947 att allmänt barnbidrag måtte utgå för barn som vistas å nomadskolorna.

Stockholm den 25 januari 1952.

Märta Boman.